

Gràcies. Pregunta del síndic del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. Té la paraula l'il·lustre diputat senyor Blanco.

El senyor Blanco Giner:

Senyor Fabra, continua sent vosté candidat a candidat. Només una de les opcions del seu partit per a les eleccions de maig. Mai, mai un president de La Generalitat havia estat en una situació tan precària, tan feble. Tots els seus predecessors estaven ja a estes alçades de la legislatura confirmadíssims o havien assumit voluntàriament la seua data de caducitat. Però vosté no ha renunciat encara. Vosté vol ser candidat, però no sap si ho serà. Espera el veredict de Rajoy.

Tracta de fer mèrits davant Madrid, i mentrestant oblida les reivindicacions del poble valencià.

Senyor Fabra, com afecta la seua precarietat política, la incertesa sobre el seu futur a l'exercici del seu càrrec de president de La Generalitat?

El senyor president:

Gràcies, senyor Blanco.
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señor Blanco, conocimos en diciembre el barómetro del CIS ¿y sabe cuáles eran los tres principales problemas que tenían los ciudadanos españoles y también los valencianos? La economía, la corrupción y el paro.

Pero a usted no le preocupa ninguna de esas tres cosas en una pregunta de interés general. Le quita el sueño si el señor Fabra va a ser candidato o el PP o no. *(Aplaudiments)*

Yo estoy convencido, yo estoy convencido de que entre lo que yo le quito el sueño y las pesadillas que debe tener por el hecho de no poder llegar al 5% usted duerme muy mal, señor Blanco, *(aplaudiments)* muy mal, hágaselo mirar.

El senyor president:

Gràcies, senyor president.
Senyor Blanco.

El senyor Blanco Giner:

Senyor Fabra, molta «xuleria», *(remors)* però vosté continua sense ser candidat.

El senyor president:

Senyories, per favor. Senyorias.
Ruego silencio, por favor.

El senyor Blanco Giner:

Mire vosté, ja tenim candidats, el seu partit és l'únic que no en té. *(Remors)* La son li la lleva a vosté, la son li la lleva a vosté, tal vegada perquè el CIS, quan faça l'enquesta en el mes de maig, pregunte pel meu nom i no pel seu. *(Remors)*

Vosté el pitjor és que no sap ni tan sols quan ni com li ho diran, si serà per telèfon, si arribarà un missatger a sa casa. Eixa és la *dedocràcia* del Partit Popular.

Mentre vosté es passa el dia...

El senyor president:

Señorías.

El senyor Blanco Giner:

...pendent del dit de Rajoy els problemes dels valencians s'agreugen. I el pitjor de tot, i per això li pregunte, és que vosté demostra la mateixa falta d'autonomia com a president del Partit Popular de la Comunitat Valenciana que com a president de La Generalitat.

En el discurs de cap d'any 2013 vosté va dir que no consentiria que continuàrem patint la discriminació. I en el d'enguany? Se'n va oblidar completament. Vosté està fent bo el malnom de «governador civil» que li col·locaren al principi. A Rajoy li deu el nomenament i a Rajoy està rendint vassallatge.

Ha passat de reivindicar el finançament de cara a la galeria, això sí, a donar les gràcies perquè ens baixen els interessos del FLA. En compte d'aconseguir els ingressos reals que necessitem, s'inventa vosté ingressos ficticis que ni l'autoritat fiscal es creu. No és capaç d'aconseguir la prioritat del corredor mediterrani ni d'executar els convenis amb el Ministeri de Foment en les línies de rodalies. Promou conflictes per l'aigua dels rius d'altres comunitats autònomes, mentre permet la destrucció del Xúquer i de l'Albufera.

I per acabar, tracta de distraure l'atenció amb una llei de senyes d'identitat, quan vosté i la seua aptitud submissa és el principal problema del poble valencià.

Malgrat això, malgrat la comoditat amb la qual es troben vostés, Rajoy té dubtes de la seua candidatura. Els seus companys de partit li fan la cameta: Rita Barberá, Alfonso Rus, José Ciscar. Molta conspiració, però poca inspiració, perquè els noms sempre són els mateixos: Isabel Bonig, María José Catalá, José Ciscar i Esteban González Pons.

En l'enquesta de Génova vosté només és un dels cinc candidats possibles. Un altre se descarta, i els tres que queden estan ahí asseguts al seu costat.

Vosté fracassa en l'arreplegada de firmes i es nega a les primàries. Vosté, senyor Fabra, està mort políticament, però no té fàcil substitut. Primer perquè la derrota electoral no és una papereta agradable per a ningú. I segon perquè, què farà vosté com a president? Si a final de mes diuen que no, què fa vosté? Dimitirà?

El senyor president:

Señora Parra... Señora Parra.

El senyor Blanco Giner:

Però també li dic una cosa. D'ací a maig encara poden haver-hi novetats judicials que arruïnen no solament la seua carrera política, sinó també la d'altres aspirants. La nostra denúncia de la compra de Valmor estava fonamentada, i ahí tenen vosté la querella, la querella per una de les majors operacions d'estafa al poble valencià: la fórmula 1. Que el senyor Camps va dir que no ens costaria ni un euro i de moment sembla que en són més de 300.

Vosté va rescatar els seus amics Ros, Aspar i Cotino socialitzant les pèrdues d'una empresa privada que actuava de pantalla per més de 34 milions d'euros. Sap vosté el que són 34 milions d'euros? Més de 150.000 rendes garantitzades de ciutadania.

Responga: vosté coneixia el cost de l'operació? Ja li ho hem preguntat. No ha sigut capaç de donar la cara davant estes Corts.

La compra era innecessària. Es podia organitzar el gran premi. Ja ho estava fent el Circuit del Motor, no ho feia

Valmor. Si vosté va ser enganyat per la senyora Johnson, com diu Ciscar, vosté se n'ha d'anar per moniato. Però si vosté no va ser enganyat, és políticament responsable i potser penalment culpable de malversació de fons públics i haurà d'abandonar en aplicació de les seues línies roges.

Però, mire, els seus problemes van més enllà de la fórmula 1 o de la margarita que desfulla Rajoy. Els seus problemes són la falta de lideratge i de capacitat per a exercir la presidència.

I també el problema del poble valencià va més enllà d'Alberto Fabra. El problema del poble valencià és el Partit Popular, que durant vint anys ha destrossat la nostra economia, la nostra cultura i la nostra democràcia.

El senyor president:

Gràcies.

El senyor Blanco Giner:

Li dic una cosa, senyor Fabra, per acabar. Siga vosté candidat o no el temps dels botiflers s'acaben. El futur és del poble.

El senyor president:

Gràcies, senyor Blanco.

Molt honorable president.

Señorías, ruego silencio, por favor. Señorías. Señorías, ruego silencio.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Cuando los fines de semana y los lunes se tienen que preparar las preguntas de interés general, los grupos políticos están esperando ver qué es lo que dicen los otros. Y eso es lo que le ha pasado este fin de semana al señor Blanco, que ha visto cómo alguna de las preguntas que quería hacer pues han sido ocupadas por otros grupos políticos. Y entonces sólo se le ha ocurrido: señor Fabra, qué es lo que va a hacer usted. Como ya saben, una pregunta de gran interés general para los valencianos.

Pero, fíjese, usted ha querido convertir en su oficina electoral de forma permanente los juzgados de esta comunidad. Pero se olvida de casos que sí que afectan a su partido y que usted no ha hecho ninguna rueda de prensa, señor Blanco, y me gustaría que la hiciera, que me gustaría que hablara del caso del alcalde de Buñol. Ha dado usted una rueda de prensa. Y diga por qué en este caso, para la privatización de la recogida de los ingresos de la Tomatina no se hizo ningún concurso ni procedimiento establecido. Haga una rueda de prensa donde le gusta, delante de los juzgados, y diga si apoya a este señor o no lo apoya. Y todos sabremos cuál es su actitud frente a la corrupción. Pero no lo quiere hacer, porque a lo mejor, a lo mejor tiene que hacer o tiene que poder la misma cara cuando activaron el tema del centro de convenciones de Castellón. Que el jurado, el tribunal, el juez le dijo que no había ningún presunto delito, como usted, de forma permanente y sistemática quiere poner...

El senyor president:

¡Señorías!

El senyor president del Consell:

...siempre en entredicho, en entredicho a la labor de gobierno y a todo lo que ha ido realizando el Partido Popular.

Señor Blanco, usted tiene un problema. Y el problema es que al igual que archivaron lo del centro de convenciones, teme que los ciudadanos de la Comunidad Valenciana archiven a Izquierda Unida en las próximas elecciones municipales y autonómicas. (*Aplaudiments*) Ese es el problema que tienen.

Y por eso, y por eso, usted no centra las preguntas en lo que debe, en aquello de interés general, sino lo único que busca es seguir haciendo ruido. Pues háganlo, pero preocúpese también de aquello que en estos momentos se está produciendo en la Comunidad Valenciana. Porque ya no habla usted, como bien nos recordaba el *síndic* del Grupo Popular, de la reducción del paro en la Comunidad Valenciana ni de la generación de empleo, que es donde nosotros queremos seguir trabajando y donde lo seguimos haciendo todos los días, a pesar de lo que usted dice, nos preocupa la designación o no del candidato a la Generalitat valenciana.

Nuestro compromiso está con los ciudadanos de la Comunidad Valenciana y vamos a agotar esta legislatura haciendo con responsabilidad todos los esfuerzos para que se pueda resolver la situación y que mejore con respecto a la que nos encontramos en mayo de 2011. Esa es nuestra responsabilidad, señor Blanco. La suya, preguntar cosas de interés general y no hacer cuestiones que lo único que le posibiliten es hacer equilibrios a la hora de las preguntas para al final no repetir lo que otros han presentado ya como pregunta de interés general. Ese es su problema, que siempre va a rebufo de los demás, y en estos momentos tiene además un gran competidor, alguien que le está sacando de la cuneta y que desde luego es lo que a usted más que si yo soy candidato o no, le quita el sueño y le genera pesadillas. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gracias, señor presidente.

Gràcies. Per a reformulació de preguntes sobre la mateixa qüestió, senyor Torró, té la paraula.

El senyor Torró Gil:

Gràcies, senyor president.

Mire, senyor Fabra, vaig a recordar-li una cosa que vosté supose que ja sap, no? Per a quadrar els pressupostos d'enguany han hagut de recórrer a uns ingressos ficticis, de l'IDEC, i una liquidació que no tenia que vindre fins a 2017 per poder al final presentar uns comptes que pogueren ser quadrats.

Aprovem el pressupost d'ací el 18 de desembre i el 23 de desembre va a Madrid un paper, el Pla d'estabilitat financera, en el que no s'esmenta per a res eixos ingressos. La premsa uns dies després fa pública la contradicció. I això fa que el senyor Moragues ha d'eixir a puntualitzar que sí que estaven, però que com no han estat en FLA ara ja no són mil, són 750. És conscient vosté de la immensa presa de pèl que està fent la ciutadania valenciana? Quin valor tenen els pressupostos si el que s'aprova hui en aquestes Corts no val al dia següent? Què és el que val? El del 18? El del 25 de desembre? O el del 5 de gener? Dimitirà el senyor Moragues per aquestes qüestions?

El senyor president:

Gràcies, senyor Torró.

El senyor Torró Gil:

Dimitirà algú per l'embolic en què estan ficant-mos?

El senyor president:

Gràcies.
Honorable conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Administració Pública:

Gracias, presidente.
Señor Torró, usted me ha oído antes decir que vamos a tener un ahorro de 750 millones de euros, que es lo mismo reducir gastos financieros que un ingreso de 750 millones de euros. Eso es un acuerdo histórico. La Comunidad Valenciana es la autonomía más beneficiada de las 17 comunidades autónomas. Hay otras comunidades autónomas...

El senyor president:

Senyor Torró, per favor.

El senyor conseller d'Hisenda i Administració Pública:

...que han puesto encima de la mesa un agravio, una discriminación a favor de la Comunidad Valenciana. Y eso fue un acuerdo del Consejo de Política Fiscal y Financiero del 23 de diciembre y un acuerdo del consejo de ministros del 26 de diciembre.

Eso supone 750 millones de euros menos de gastos el año que viene. Y por eso, en el plan económico-financiero lo que se puso es una simple resta. No es muy complicado, no es muy difícil. Es restar de los gastos 750 millones de euros y la contrapartida en materia de ingresos.

El plan económico y financiero (*veus*) no tiene recortes, no tiene ajustes. A ustedes les hubiese gustado que hubiese tenido recortes. Pues no, no hay ningún...

El senyor president:

Gràcies, senyor Torró.

El senyor conseller d'Hisenda i Administració Pública:

...tipo de recortes. Se reducen los gastos financieros y se preserva el estado de bienestar (*inintel·ligible*) ...

El senyor president:

Senyor Torró, el cride a l'ordre per primera vegada.

El senyor conseller d'Hisenda i Administració Pública:

...y mantenemos con buena gestión.

El senyor president:

Gràcies. (*Aplaudiments*)

Señorías, por favor, ruego silencio.
Señora López.

La senyora López Barceló:

Señor Fabra, una de sus debilidades se manifiesta en cómo dirigentes de su partido contradicen sus palabras constantemente. Sin ir más lejos, la señora Castedo en televisión, donde dio las explicaciones de su dimisión después de hacerlo por Facebook, insistió en que ella dimitió cuando le dio la gana y que absolutamente nadie del partido, incluido usted, le había pedido que dejara la alcaldía.

Mire, señor Fabra, la realidad es que Castedo ha dejado de ser alcaldesa por la presión ciudadana, no por su exigencia. Y hemos cambiado la fecha de esta sesión de control para que usted vaya mañana a hacerse la foto en Alicante con el nuevo alcalde, pero será una foto falsa mientras las causas políticas por las que Castedo está doblemente imputada sigan sin resolverse.

¿Va a seguir dejando a los alicantinos y alicantinas la tramitación de un plan general de ordenación urbana viciado y contaminado de corrupción? ¿Va a tramitar la ATE de Ikea que dejó Castedo atado y bien atado para que se cumpliera el pelotazo millonario de su amigo Ortiz?

El senyor president:

Gracias. (*Veus*)

Senyoria, senyor vicepresident, té vosté la paraula.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Gràcies, senyor president.

És que vosté no sé si s'adonen, però han fet dos repreguntes i ninguna tenia res a vore amb la pregunta principal. (*Veus i aplaudiments*) Vostés es burlen, es burlen d'esta cambra.

Mire, però a pesar de tot, li contestaré. La Generalitat sempre pren les decisions, en els casos que vosté anomena i en qualsevol altre, ajustades a dret, i amb els informes que fan els tècnics, l'advocacia i la intervenció. O siga, tinga-ho clar, i no cal que ho torne a preguntar.

Miren, vostés s'han d'adonar del que estan fent. És que fan una pregunta d'interès general hui ací (*veus*) que als ciutadans no els importa. (*Veus*) Parlen vostés de (*inintel·ligible*) ...

El senyor president:

Senyor Blanco, per favor.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Vaig a dir-los una cosa. És un gran avantatge que vostés ja hagen nomenat el seu candidat, perquè aixina els valencians tenen més temps per a adonar-se a qui no tenen de votar.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

(*Ocupa la presidència el vicepresident primer, senyor Rafael Maluenda Verdú*)

Validació o derogació del Decret Llei 2/2014, de 30 de desembre, del Consell, pel qual es concedix un suplement de crèdit per import de 903.059.150,31 euros per a finançar operacions derivades de l'execució del mecanisme de suport a la liquiditat de les comunitats autònomes en 2014 (RE número 105.521, amb correcció d'errades RE número 105.542, BOC 303)

El senyor vicepresident primer:

Senyories, continuem amb l'ordre del dia previst.

Passem al punt tercer, que és validació o derogació, en el seu cas, del Decret Llei 2/2014.

Sense perjuí del que disposa el Reglament de Les Corts en els seus articles 72.2 i 137.3, per acord dels quatre grups